

Димчо Дебелянов

Насън се с тебе срещнахме,
девойко...

Насън се с тебе срещнахме, девойко,
кат птичка ти бе лека, бързолетна,
погледнах те и сви ми се сърцето,
че ти любовен взор към мен не метна.

Тръгнахме двама. Де? – Сами не знаем,
границы нямаше за нас. В гората
ний свляхме се, но ти изчезна в нея
и скръб безкрайна ми смути душата.

И тръгнах да те диря, слънце мое,
на тъмний лес из тмата непрогледна.
– Събудих се – с усмивка на устата
се вглеждаше във мен луната бледна.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Силвия Гогова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6085>]